

Sygn. akt VII U 785/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2017 r. w Warszawie

sprawy H. P.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w W.

o wypłatę emerytury rolniczej

na skutek odwołania H. P.

od decyzji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w W. z dnia 11 marca 2016 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

H. P. w dniu 2 maja 2016 r. wniosła odwołanie za pośrednictwem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. z dnia 11 marca 2016 r., znak: (...). Odwołująca wniosła o:

- wznowienie części uzupełniającej renty za okres od dnia 20 marca 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.,

- ponowne ustalenie prawa do renty w należnej wysokości oraz o stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa KRUS z dnia 7 kwietnia 2008 r. w części stwierdzającej, że część uzupełniająca renty rolniczej uległa zawieszeniu w 100% z powodu prowadzenia działalności rolniczej,

- ustalenie, że przyznana ww. decyzją renta rolnicza jest należna w pełnej wysokości, bez zawieszania części uzupełniającej.

Ubezpieczona zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie przepisów art. 28 ust, 1, 3 i 6 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników z dnia 20 grudnia 1990 r. (k. 2-6 a. s.).

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 maja 2016 r. wniosła o jego oddalenie w całości. Organ rentowy wskazał, że z przedłożonych dokumentów do wniosku o świadczenie wynikało, że odwołująca i jej małżonek byli w posiadaniu gospodarstwa rolnego o powierzchni 3,83 hektara. Zdaniem Oddziału renta rolnicza przyznana od dnia 20 marca 2008 r. w tej postaci była wypłacana ubezpieczonej do dnia 31 grudnia 2015 r. Organ rentowy uznał, że brak jest podstaw prawnych i faktycznych do wypłaty części uzupełniającej renty, ponieważ nie doszło

do powstania nowych dowodów i ujawnienia okoliczności istniejących przed wydaniem prawomocnych decyzji uzasadniających wznowienie postępowania (k. 7-8 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. P. pozostaje w związku małżeńskim z J. P. (1) od dnia 30 kwietnia 1976 r. (k. 3 a. r.).

W dniu 30 grudnia 1998 r. zawarto akt notarialny pomiędzy H. P. a jej dwoma synami J. P. i Z. P., na mocy którego odwołująca darowała synom po 1/2 części zabudowanego gospodarstwa rolnego o obszarze 7 hektarów, 63 ary, 84 m² położonego we wsi C. w gminie Ł., w mieście Ł.. J. P. (1) i Z. P. zgodnie ustanowili na nabytym gospodarstwie rolnym bezpłatną i dożywotnią służebność osobistą na rzecz ubezpieczonej polegającą na: prawie mieszkania w całym dotychczas zajmowanym domu mieszkalnym, prawie użytkowania budynków gospodarczych oraz prawie użytkowania 30 arów w miejscu jednorazowo dowolnie wybranym przez uprawnioną (k. 16-18 a. r.).

H. P. w dniu 20 marca 2008 r. złożyła wniosek do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. o rentę rolniczą. Odwołująca wskazała w przedmiotowym wniosku, że jest właścicielką gospodarstwa rolnego o powierzchni 3,83 hektara wraz z lasem o powierzchni 1,78 hektara. Dodatkowo ubezpieczona zaznaczyła, że jej mąż, tj. J. P. (1) nie podlega ubezpieczeniu oraz, że jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego (k. 1 a. r.).

W oparciu o własne ustalenia, Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. wydał decyzję z dnia 7 kwietnia 2008 r., znak: (...) przyznającą H. P. rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy od dnia 20 marca 2008 r.

W punkcie 3 decyzji organ rentowy podniósł, że część uzupełniająca podlegała zawieszeniu w 100% z powodu prowadzenia przez ubezpieczoną działalności rolniczej (k. 35 a. r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. decyzją z dnia 1 grudnia 2015 r., znak: (...) przyznał odwołującej emeryturę od dnia 28 listopada 2015 r., kiedy to osiągnęła wiek emerytalny (k. 78 a. r.).

W związku z powyższym, Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. wydał decyzję z dnia 17 grudnia 2015 r., znak: (...) o wstrzymaniu wypłaty i zażądał zwrotu nienależnie pobranych świadczeń emerytalno-rentowych z powodu braku uprawnień do zbiegu świadczeń (k. 83 a. r.).

H. P. w dniu 9 lutego 2016 r. złożyła wniosek do Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. o ponowne ustalenie prawa do renty rolniczej w należnej wysokości oraz wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa KRUS z dnia 7 kwietnia 2008 r. w części stwierdzającej, że część uzupełniająca renty rolniczej uległa zawieszeniu w 100% z powodu prowadzenia działalności rolniczej (k. 88-92 a. r.).

W oparciu o własne ustalenia Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wydał zaskarżoną decyzję z dnia 11 marca 2016 r., znak: (...), zgodnie z którą odmówił odwołującej prawa do wypłaty części uzupełniającej świadczenia. Organ rentowy wskazał, że we wniosku o rentę rolniczą z dnia 20 marca 2008 r. ubezpieczona oświadczyła, że jest współwłaścicielką wraz z małżonkiem gospodarstwa rolnego o powierzchni 3,83 hektara wraz z lasem o powierzchni 1,78 hektara, natomiast brak jest dokumentu dotyczącego wyzbycia się gospodarstwa (k. 105 a. r.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy zawarty w aktach rentowych, gdyż treść wynikająca z zaprezentowanych powyżej dokumentów była niekwestionowana w toku niniejszego procesu. Sąd dokonał oceny zeznań świadków S. K., H. M. i K. K. w oparciu o zasadę swobodnej oceny dowodów mając

na uwadze fakt, że świadkowie nie potrafili jednoznacznie odpowiedzieć na pytania w drodze pomocy sądowej. Sąd nie dał wiary treści zeznań zawnioskowanych w sprawie świadków z uwagi na ich wewnętrzną sprzeczność spowodowaną upływem kilku lat od momentu wystąpienia zdarzenia w 2008 r. Sprzeczność zachodziła min. w zaopatrzeniu gospodarstwa maszynami rolniczymi, faktyczną pracą albo pomocą odwołującej w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, czy też czyją było ono własnością, a nawet miejsca zamieszkania ubezpieczonej. Świadkowie nie potrafili wskazać powierzchni gospodarstwa rolnego oraz kwestii ewentualnego pobierania dopłat unijnych. Zatem Sąd uznał ww. treść zeznań świadków za niewiarygodną i nie oparł się na nich w toku ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Sąd uznał tak zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie H. P. od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. z dnia 11 marca 2016 r., znak: (...) jest niezasadnie i podlega oddaleniu.

Kwestia sporna dotyczyła ustalenia, czy powinno nastąpić wznowienie wypłaty części uzupełniającej renty przyznanej odwołującej w pełnej wysokości za okres od dnia 20 marca 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz, czy należy stwierdzić nieważność decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 7 kwietnia 2008 r.

W pierwszej kolejności Sąd zważył, że bezpodstawnym było twierdzenie odwołującej, aby stwierdzić nieważność decyzji organu rentowego z dnia 7 kwietnia 2008 r. Zgodnie z art. 477⁹ § 1 k.p.c., odwołania od decyzji organów rentowych lub orzeczeń wojewódzkich zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności wnosi się na piśmie do organu

lub zespołu, który wydał decyzję lub orzeczenie, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ lub zespół, w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji lub orzeczenia. Sąd doszedł do przekonania, że odwołująca nie wniosła odwołania do tutejszego Sądu, czym ww. decyzja nie została zaskarżona i uprawomocniła się w dniu 7 maja 2008 r. Sąd nie doszukał się

w decyzji z dnia 7 kwietnia 2008 r. uchybień formalnych czy błędnego zastosowania obowiązujących w tej dacie przepisów prawa przez organ rentowy.

W myśl art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j. t.), prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej

lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. W niniejszej sprawie odwołująca nie przedstawiła nowych dowodów ani okoliczności, które wpływałyby jednoznacznie na zmianę zaskarżonej decyzji wydanej przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. z dnia 11 marca 2016 r., znak: (...). Ubezpieczona opierała swoje roszczenie jedynie na zeznaniach świadków, których treść została uznana za niewiarygodną podczas dokonywania oceny zgromadzonego materiału dowodowego.

Sąd dokonując rozważań obowiązującej ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r.

o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U z 2016 r., poz. 277 j. t.) zwanej dalej „ustawą”, doszedł do wniosku, że zgodnie z dyspozycją art. 28 ust. 1 ustawy, wypłata emerytury

lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy, wypłata ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, z zastrzeżeniem ust. 5-7 i 9-11.

W świetle art. 28 ust. 4 ustawy, uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego.

Sąd zważył, że odwołująca nie spełniła obligatoryjnych przesłanek do wypłaty części zawieszony renty rolniczej, którą otrzymywała do dnia 31 grudnia 2015 r. Sąd ustalił, że ubezpieczona we wniosku z dnia 20 marca 2008 r. o rentę rolniczą wskazała, że jest właścicielką gospodarstwa rolnego o powierzchni 3,83 hektara wraz z lasem o powierzchni 1,78 hektara oraz, że jej mąż J. P. (1) nie podlega ubezpieczeniu i jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego. Ubezpieczona nie przedłożyła żadnych nowych dowodów, które mogłyby stanowić o wypłacie zawieszony części renty. Sąd doszedł do przekonania, że za pomocą dopuszczonego dowodu z zeznań świadków ubezpieczona nie udowodniła, aby okoliczności, na które wskazywała w 2008 r. uległy zmianie w trakcie pobierania przez nią renty rolniczej aż do dnia 31 grudnia 2015 r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Zarządzenie: (...)

(...)